

KAPTÁR

XXIX évf. 2. (134.) szám

A Jász-Nagykun-Szolnok megyei könyvtárak híradója

2020.

Jakatics Árpád:
„Kertészkedés”

*

A Szonja-motívum
(toldalék)

Munkácsiné Szabó
Katalin:
65 éves a Versegly
Ferenc Könyvtár
Gyermekkönyvtára

Némethné Matastik
Magdolna:
MKE-hírek

Litkei-Nyíri Anita:
Karanténnapló 2.0

Prinyi Tünde:
Mozgalmas élet
folyik a színpalak
mögött a tiszafüredi
Városi Könyvtárban

„Kertészkedés”

H. barátom, akivel – másik két egykori osztálytársammal együtt – régóta csevegő, kuriózumokra érzékeny levelezést folytatok, jelezte, hogy éppen Teleki Blanka életregényét olvassa, Kertész Erzsébet tollából. Véletlenül került a kezébe. A könyv az orvosi rendelőben, ahol nyugdíjasként helyettesít, az asztalon hevert. Némi iróniával kérdezi tőlem, a szolnokitól, hogy vajon számon tartja-e az írónőt Szolnok, vagy csak Versegly Ferencel büszkélkedünk születése napján. Kertész Erzsébet ugyanis szintén itt látta meg a napvilágot, éppen 110 éve, szeptemberben.

Szégyenszemre be kellett vallanom, hogy én erről nem tudok semmit, és könyvét sem olvastam még. Nosza, nézzünk utána! Az internet könnyen és gyorsan segít. Az elérhető életrajzok mind azzal kezdődnek, hogy valóban Szolnokon született, 1909-ben. A következő mondatok viszont már az egyetemi tanulmányokra vonatkoznak. Bizonyítékul álljon itt egy ilyen „tipikus” rövid életrajz:

„Kertész Erzsébet 1909. szeptember 29-én született Szolnokon. A József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem kémia-földrajz szakán tanári oklevelet szerzett. Kezdetben könyvtárosként dolgozott, majd 1936-tól a Dolgozó Asszonyok Lapja főszerkesztő-helyettese, 1940-től pedig szabadfoglalkozású író volt. Elsősorban fiataloknak, különösen lányoknak írt regényein, amelyek az emlékezetes „csíkos könyvekben” jelentek meg, olvasók több generációja nőtt fel.

Életrajzi munkái a világtörténelem és a magyar történelem nagy alakjairól szóltak, de kizárólag nőkről. Nevéhez kötődik egyebek mellett a Teleki Blanka, a Szendrey Júlia, a Csipkebolt Brüsszelben, a Kossuth Zsuzsanna és a Vilma doktorasszony című könyv. Utolsó kötete saját életrajzi regénye volt, Fiút vártak, lány született címmel jelent meg (2000). Kertész Erzsébet több mint félszáz, elsősorban történelmi nőalakokról szóló könyv, számos elbeszélés és mese szerzője is volt, fordított bolgárból és oroszról egyaránt. Az írónőt 1995-ben a köztársasági érdemrenddel, 2000-ben József Attila-díjjal tüntették ki.”

Mindenesetre H-nak sikerült bogarat ültetnie a fülembe. Versegly is csak 9 éves koráig volt Szolnokon, és ha jól meggondolom, a netán 9 napos korában elköltözőnek is kijárhat a szolnoki titulus. Egyszóval tovább kéne kutakodni! (2020. március 25-én halálának volt 15. évfordulója.)

Itt kell megjegyeznem, hogy a „szolnoki irodalom” legtekintélyesebb ismerőjének, Szurmay Ernőnek a publikációiban („Emlékjelek”, „Számadás”) és kéziratok hagyatékában sem leltem nyomát Kertész Erzsébetnek.

Számomra tehát szolnokiságának megállapítása volt az első tisztázandó kérdés. Mivel ezzel kapcsolatban nem találtam további adatot, életművével is valamelyest ismerkednem kellett. Annál is inkább, mert tényleg semmit sem tudtam róla eddig. Alighanem bizonyos előítéleteim miatt eddig kerültem a „pettyes” és „csíkos” könyveket, a „leányregényeket”. Talán revideálnom kell nézeteimet!?

Ha hinnék a spirituális dolgokban, azt mondanám, hogy egymást követték Kertész Erzsébet rejtélyes üzenetei:

Azután, hogy H. véletlenül felemeli a rendelő asztaláról a Teleki Blankáról szóló könyvet, és ezt meg is írja barátainak, Cs., aki fél évszázada Amerikában éli világát, és a hidegebb idő beköszöntével Pennsylvániából Floridába utazik, a csomagoláskor ugyancsak egy könyvébe botlik: *„Nem hiszitek el. Eddig soha sem hallottam Kertész Erzsébetről. Pennsylvaniai csomagolásunk során, valahogy Klári könyveket vett elő, amiket le akartunk ide hozni. Nagy meglepetésemre, egy Kertész Erzsébet könyv is került a kiválasztottak közé (Klári nem tudott ezen levelezésünkről). Mégpedig „Vilma doktorasszony” című műve van most itt nálam. Ez lesz a következő olvasni valóm.”*

Közben H. barátom már a Kossuth Zsuzsannáról szóló regénnyel ismerkedik: *„Az író nő meglepően józan képet fest 1848-49-ről. A hétköznapokról, az össze-vissza eseményekről, a család hányattatásairól. Börtönök, Újépület, vizsgálati fogságok, rendőri felügyelet stb. Ez nem az a kép, ami bennünk nagyfene „piros-fehér-zöld” élményként rögzült. Hasonlít inkább a Széchenyi Naplójának megfelelő időszakáról szólókhhoz.”*

Minálunk itthon az a rend, hogy a kurrens könyvek a lakás könyvespolcait foglalják el, az egyebek pedig időről időre hátrébb lépnek, kiszorulnak a garázsba, sufniba, vagyis a papír alapú majdani hulladékok gyülekező helyére.

Itt már nincs sok esély a túlélésre, mert ugyan kidobni sajnálom őket, de – éppen ezért – felülvizsgálatra sem érdemes időt fecsérelni. Majd az utódok... Most azonban kivételt tettem, és az elsőnek felmarkolt tíz kötet között ott volt a „Kaland a Szamócában” című 1957-es kiadású ifjúsági regény – minden bizonnyal feleségem bakfiskori olvasmánya.

*

Rutinszerű könyvtárlátogatásom alkalmával az egyik polcon, ahol tematikai válogatással szokták az olvasók választását tapintatosan befolyásolni, ezúttal az „életrajzok” címszóval sorba rendezett művek között rám köszönt a „Fiút vártak, lány született” című önéletrajzi kötete, 90 éves korában készült utolsó munkája. Kapóra jött. Kezdjük hát ezzel!

Az alapkérdésre, vagyis hogy szolnoki-e az író és mennyire, már az első oldalon megtaláltam a választ: *„1911-ben költöztünk Budapestre, a Visegrádi utcába...”* Tehát majdnem eltaláltam, mindössze csak két évig volt szolnoki, és erre nem is emlékezhet. Csak a háztartási alkalmazottjuk egy mondata emlékezteti rá, mert mélyen bevésődött három és fél éves lelkébe. Megkérdezte Zsófit, hogyan születik a gyerek valójában, mivel hogy nem a gólya hozza, az biztos. És Zsófi egy hihetőbb magyarázatot rögtönzött: *„Téged a Tiszából fogott ki egy Soós Péter nevű halász, és elhozott anyukádékhoz. Mert már nagyon szerették volna, hogy legyen kis testvére Klárikának, őt koronáért megvették.”*

Ez volt élete első traumája. Aztán apja öngyilkos lett, de megvárta, míg lánya lediplomázik... aztán zsidó lévén, nem kapott állást... aztán túlélte a holokausztot...

Vagyis el kell olvasni az egészet, mert lebilincselően érdekes, fontos és tanulságos. Közben persze rögzítem a szolnoki eredetre utaló, további apró jeleket:

Pár év múltán anyja megerősíti, hogy *„Soós Péter halász volt Szolnokon, gyakran hozott halat nekünk, de nem téged. Te a mi édesgyerekekünk vagy.”* Ekkor azonban már annak ismerete dúlja fel a kislány lelkét, hogy a család – különösen apja – nem őt várta, hanem fiút szeretett volna.

A család 1911-ben költözött Budapestre, annak kapcsán, hogy a fiatal mérnök apa a jelentősnek mondható, fővárosi Schlick – Nicholson gépgyárban kapott állást. A nagyszülők mind Szolnokon maradtak. A gyerekek náluk szoktak nyaralni. *„A szolnoki nagyszüleim udvarában nem voltak gyümölcsfák...”* – bukkan fel egy nem feledett motívum (165. o.).

A rokonsági szálak mindkét ágon zsidó családokhoz vezetnek. Anyai nagyanya özvegyasszonyként albérlőket, kosztosokat tartott. Apai nagyapja *„abban az időben szokatlan pályát választott, zsidó létére a vasútnál keresett munkát, mozdonyvezető lett...”*. Ő magyarosította a Kohn nevet Kertészre. Nem meglepő, hogy a helyi zsidóság történetét, társadalmi rétegződését elemző szakirodalom nem ad támpontot a családi háttér további megismeréséhez. Az anyakönyvek áttekintésével nem foglalkoztam.

Tájékozódásom közben rá kellett jönnöm, hogy Kertész Erzsébetnek persze egyáltalán nincsenek „rejtélyes” üzenetei. Csak üzenetei vannak. A címzettek többnyire a bakfislányok. Amit nekik ír, érdekes, olvasmányos, vonzó és követhető életszemléletet tükröző. Hosszú élete folyamán sok könyvet alkotott, ezek elég nagy példányszámban jelentek meg, több kiadást is megérttek. Számptalan család polcain díszleghetnek vagy bujkálhatnak az ifjú lányoknak szánt regények, amelyeket aztán a nagymamák is jó szívvel lapoznak fel – talán újjólag is.

Csak a magamfajta férfi-olvasók tartózkodóbbak – bizonyára rutinból.

*

Alighanem jól jártam, hogy a Kertész Erzsébettel való ismerkedést én utolsó könyvével, önéletírásával kezdtem. Előbb ismerhettem meg őt, mint regényhőseit. Kis túlzással azt is mondhatnám, hogy kiemelkedő nőkről, nevezetes asszonyokról mintáztott regényalakjaiban őt magát, az író is fel lehet fedezni úgy, hogy a történelmi hűség egy jottányit sem sérül. Idealizálás nélkül, természetesen tudja közel hozni az olvasóhoz a „nagyasszonyokat” is. Nem kis dolog ez, hiszen a történelmi alakok megidézése gyakorta csábít az idealizálásra. Márpedig írói indulásának évtizedeiben divatja volt – sorozatokban, „ponyván” is – a „rég Magyar asszonyoknak”. Az író utolsó regényével akaratlanul is oda sorolódik a Teleki Blankák, Kossuth Zsuzsannák, Hugonnay Vilmák mellé. Mert kiderül, hogy emberi mentalitásuk, felfogásuk nagyon is hasonló, céljaik, eszményeik azonos értékűek, megpróbáltatásaik, küszködéseik ugyanúgy elviselhetetlenek. Túlélésük pedig nem diadal, csak elégtétel, az emberi következetesség, kitartás, felelősségvállalás jutalma.

*

Önéletírásának van egy visszatérő motívuma, egy mondat Széchenyitől, amit tanító nénije írt annak idején emlékkönyvébe: *„Kötelességünk hű teljesítése boldogít!”*

Ez a gondolat ad számára erőt akkor is, amikor emlékei megörökítése közben úgy érzi, nem képes papírra vetni a zsidótörvények, a megaláztatások, a bujkálás, az ostrom okozta személyes élményeket.

Idézzük tanúként Balassa Annát, a Móra Kiadó főszerkesztőjét:

„A Szendrey Júlia új kiadásának előkészítésére már a lakásán találkoztunk, lábtörés után volt éppen

nehezen mozgott, elnézésemet kérte. Akkor, ott, a csodás panorámájú, Dunára néző sarokszobában kezdte mesélni az életét. Érdekfeszítően, színesen mesélt, szépen formált mondatokban, előkészítve, késleltetve és kihegyezve a csattanót. Javasoltam, hogy írja meg. Ezúttal ne rejtőzködjön tizenkilencedik századi hősnői mögé, legyen önmaga a regényének hőse. Elővett egy kötegnyi kéziratot. A gyerekkor már megvan. És az indulás évei.... Várom a folytatást, de nem jön. Ez nem jellemző Kertész Erzsikére. Hívom telefonon, azt mondja, nem tudja megírni. Nagyon nehéz. ... Arany János jut eszembe. Nem megy az írás, ha nagyon fáj. Biztatom Erzsikét, neki is könnyebb lesz, ha leírja. Ezek lettek a könyv legszebb lapjai."

Amúgy az írás közben lejátszódó lelki küszködésnek ne keressük a nyomait a szövegben, mert csak a létezése tényeiről akar beszámolni, mondván – „ez volt az életem”. Érdekes és értékes belső ellentmondása a műnek, hogy a megrajzolt életpálya alakítója a makacs és görcsös bizonyítási kényszer: „Talán azért lettem író, mert bizonyítani akartam apámnak, hogy nem olyan nagy szerencsétlenség, ha nincs fia.” Hogy éppen az írói pályán bizonyít, az nekünk, olvasóknak szerencse, mert el is tudja mesélni a folyamatot – hitelesen. Nem válik közben elfogult feministává. Miután befutott írónak tekinthető a gyarapodó szakmai elismerések, de főként a magas olvasottság és népszerűség birtokában, már nem kell bizonyítania. Így aztán alig szól az életpálya hosszabbik felében született művekről. Érdekes kivétel a „Szonja professzor”, amelynek hőse Szonja Kovalevszkaja, a neves matematikus. Nyilván azért, mert itt a legközvetlenebb az életsorsok hasonlósága. (A Szonja-motívum jelképesen még halála után is előbúvik. Ennek egy szívet melengető megnyilvánulását villantja fel írásunk toldaléka.) A 60-as évektől kiteljesedő írói pályával kapcsolatban inkább mások emlékezete őriz érdekes momentumokat.

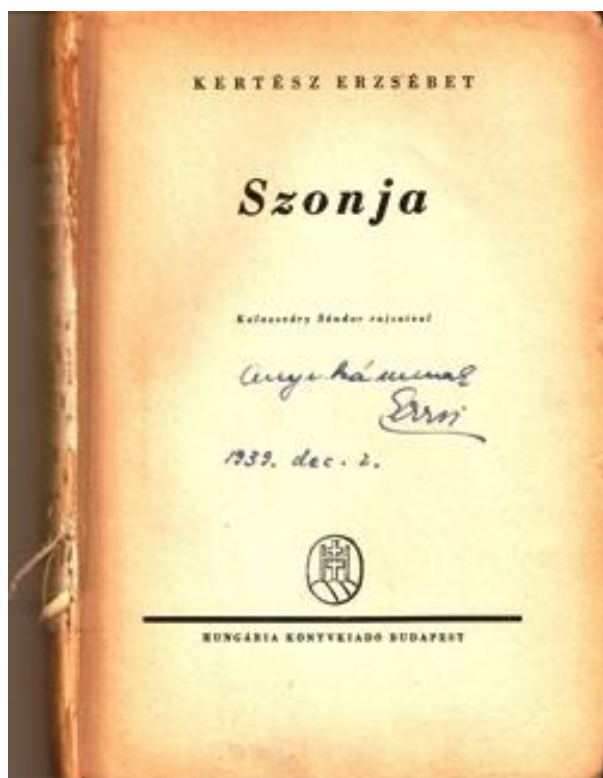
Utalást találunk arra, hogy az ötvenes években a polgári („tőkés”) családi háttere, majd '56 után a forradalomban magát exponáló férj emigrálása gátolta írói érvényesülését. A „Kaland a Szamócában” ifjúsági regény megjelenése (1957) állítólag a véletlennek köszönhető. De meggyűlt a baja az illetékes „politikai lektorral” a Marx három lányáról írt regénye miatt is („Jenny, Laura, Tussy” 1984). Könyvében ugyanis szó van arról, hogy Marxnak volt egy házasságon kívül született fia is, akinek apaságát Engels vállalta magára. Ez a tény csak Magyarországon volt tabu. (Rigó Béla, egykori szerkesztője írja a Kincskereső blogon.) Lám, a politikával akkor is összeütközésbe kerülhet az író, ha messzire kerülné is. Mert így volt ez '45 előtt is. Akkor néhány könyve álnéven (Marjorie Wyne, Elbert S. Payne) jelent meg.

Kritikusai, olvasói elismerően emlegetik magabiztos, megnyerő stílusát, mesélő kedvét, realitás érzékét, könnyed elbeszélő technikáját, cselekményszövést. Ezek az erények öregkori visszatekintő könyvében is érvényesülnek, de új elemekkel is kiegészülnek. A szerkezet lineáris építkezése ugyan megmarad, de az idősíkokat lazán kezeli: bizonyos motívumok többször is felbukkannak, események, történetek más időbeli kontextusba kerülnek. Nyilván nem véletlenül: így bomlik ki teljességgel életének lényege – magyarázkodások, szentenciák nélkül is. Közben pedig úgy tesz, mintha az időbeli ugrásokért, ismétlésekért az öregkorral járó állapotromlás, emlékezetkiesés lenne okolható. Jellemző közbeszúrásai - „... talán már említettem valahol...”, már megint előre szaladtam...” stb. – valójában a regényírás tényleges idejének miliójét képesek érzékeltetni, megtámogatva az itt-ott felcsillanó önirónia által is.

Jakatics Árpád
ny. tanár, a Verseggy Kör tagja

A Szonja-motívum (toldalék)

Kertész Erzsébet még fiatalon megírta az első női professzorként híressé vált Szonja Kovalevszkaja élettörténetét. Első kiadása 1939-ben látott napvilágot. Annyira közel állónak érezhette magához a főszereplőt, hogy 1941-ben leánygyermekének is ezt a keresztnévet adta.

2003 óta működik a „Csodalámpa” alapítvány, azzal a céllal, hogy életveszélyesen beteg gyermekek egy-egy különleges kívánságát teljesítse. 2009-ben egy 15 éves, Szonja nevű kecskeméti lány Kertész Erzsébet egy dedikált könyvét kérte. „Különös hatással volt rá az író Szonja professzor című regénye... és nem csak a névazonosság miatt” – szerepel az indoklásában. 2009. szept. 22-én avatták az Újpesti rakpart 7. számú ház falán az író 100. születésnapja alkalmából az emléktáblát. Az alapítvány jóvoltából ekkor kaphatta meg a betegséggel küszködő Szonja a „Fiút vártak, lány született” című önéletrajzi kötetet és a „Szonja professzor” című regényt – igaz, csak fénymásolt aláírással.

Viszont meglepetés-vendégekről is sikerült gondoskodni:

Az ajándékot az író Angliában élő Szonja lánya és fia, Bátki Mihály adta át. A koszorúk közé a hála virága is odakerült.

2010 júniusában az alapítvány hozzájutott a „Szamóca lányok” dedikált példányához, majd októberben Bátki Mihály a saját könyvtárában megtalálta az első képen szereplő 1939-es példányt, amelyet a szerző édesanyjának ajánlott. Bátki Mihály azóta elhunyt. A fiatal Szonja remélhetően boldogan őrzi a becses dokumentumokat.

összeállította: **Jakatics Árpád**

65 éves a Verseggy Ferenc Könyvtár Gyermekkönyvtára

Pápayné Kemenczey Judit vezetésével 1955. március 1-jén nyitotta meg a kapuit a könyvtárunk gyermekrészlege, külön az akkori Úttörőház – a mai Technika Ház – épületében. Kezdetét vette a színes, gazdag olvasószolgálati tevékenység, és az év őszén már megszerveződött az első gyermekklub is. 1961-ben – az országban elsőként – megtörtént a gyermekkönyvtár állományának tematikus feltárása, és a hozzá illő – hazai mintát is adó – katalógusrendszer kialakítása, ami a mai napig is segíti az olvasóinkat olvasmányaik kiválasztásában.

1963-tól a gyermekkönyvtár a felnőtt olvasószolgálatral egy helyen, a Kossuth téren, a Damjanich Múzeum épületének első emeletén várta a gyermekolvasókat. Tágasabb tér, gyarapodó állomány, sokasodó, változatos csoportos foglalkozások mellett az olvasókkal közösen lapot jelentettek meg „[Csemegék](#)” címmel.

1973-tól **dr. Horváth Attiláné Jutka** lett a gyermekkönyvtár vezetője. Irányítása alatt számos gyermekirodalmi műsort, filmmúzeumi sorozatot és olvasótáborot szerveztek.

1976-ban a Gyermekkönyvtár Verseggy nyelvművelő versenyt hirdetett. A versenyt megálmodó könyvtárosok a nyelvi ismeretterjesztésnek egy új formáját alakították ki, amely a gyermekek számára anyanyelvünk örömteli felfedezését jelentette. A városi, majd megyei vetélkedő az évek során országossá nőtte ki magát, 1989-től a szomszédos országokból, a 90-es évek végétől Svédországból is érkeztek versenyzők. 2004-ig minden évben megrendezésre került a verseny, amelyet hosszú szünet után a 2018/2019-es tanévben szervezte meg újra az intézmény a szolnoki általános iskolák felső

tagozatosai számára.

1991. február 2-án a Gyermekkönyvtár, valamint a Hang- és Videotár az egykori Munkásőr laktanya egyemeletes épületébe (Sarkady László út 2.) költözött. 1996 októberétől – a mai épület hivatalos megnyitása előtt – a jelenlegi könyvtárepületben, a Kossuth tér 2. alatt várjuk az ifjú olvasóinkat.

1997. július 1-jén útjára indult a [könyvtár első honlapja](#). Online katalógusunk már akkor elérhető volt. 2003-ban bővítettük szolgáltatásunkat önálló gyermekkönyvtári honlap indításával.

A 2000-es évek elején vezettünk be újra - a régi fényképek tanúsága szerint - egy szemléltetési technikát, a posztótechnikát, mellyel színesebbé, érdekesebbé, interaktívva tettük az irodalmi és ismeretterjesztő foglalkozásainkat. Ennek a technikának a leírását 2018-ban bevásárolták „Az én könyvtáram” projekt „Jó gyakorlatok” mintaprogramjai közé, így országosan is megoszthattuk ismereteinket.

2007-től **Teleki Józsefné Ildikó** vette át a gyermekkönyvtár vezetésének stafétabotját. A változó társadalmi igények hatására az egyéni és csoportos látogatások mellett új célközönség, a család bevonását céloztuk meg a családi programok szervezésével.

Elindult a babáknak és szüleiknek szóló Babaszínház, ahol mondókákkal, dalokkal vártuk a három éven aluliakat. Külső előadók vezetésével működött a Bukfenc babatorna, és működik a mai napig a Ringató foglalkozás. A Fényvirág együttes gyermekkoncertjei mind-mind színes programkínálatot jelentett az aprónépnek és szüleiknek.

2008-ban került sor az első családi bábelőadásra, s azóta működik a könyvtárosokból álló bábcsoportunk, mely előadásokat tart csoportoknak és családoknak egyaránt. Bábjátékunkkal szeretnénk elvezetni

a gyermekeket a szépirodalom megismeréséhez, a „szép” befogadásához, miközben élményt, szórakozást nyújtunk. Az előadásokra érkező családok közösségi élményt szereznek, és a könyves környezet adta lehetőséget kihasználva a történetet újra elolvashatják, újra átélhetik.

Bevezettük a jeles napokhoz kapcsolódó családi játszóházakat, kézműves foglalkozásokat. Országos hírű szerzők: Bartos Erika, Csukás István, Janikovszky Éva mesehőseinek kiállításait hoztuk el olvasóink számára. Könyvtári napközis táborot rendeztünk alsó tagozatos tanulók részvételével. Helyszínt és díszletet adtunk a Mese percek tévéfelvételeinek. Átdolgozásra került állományunk tematikus feltárása és az ezt tükröző csíkozási rendszer.

2014-2017 között **Balázs Ildikó** vezette a gyermekkönyvtárat. A jó gyakorlatokat továbbélte újabb könyvtári programokkal gazdagítottuk a gyermekkönyvtár kínálatát. Középiszolás tárlatvezetők közreműködésével szerveztük meg az Anne Frank-kiállítást. A Móra Könyvkiadó kiállításait érdekes tárlatvezetésekkel, mesehallgatással és játékokkal tettük színesebbé (Lázár Ervin, Szabó Magda, Bálint Ágnes, Marék Veronika).

Ciróka Móra címmel felújítottuk a három éven aluliaknak és szüleiknek szóló dalos, verses, mondókás foglalkozást. Újjáalakult a könyvtárosok bábcsoportja, és 2014-ben felvette a Minerva bábcsoport nevet, mely zenés előadásaival várja a könyvtárba érkező óvodás, kisiskolás csoportokat, s kéthavonta szombaton az érdeklődő családokat. A még színvonalasabb előadások tartásának érdekében a csoporttagok ismereteiket képzéseken gyarapítják.

Az Ifi-Art kiállításokon egy-egy általános vagy középiszola mutatkozhat be oktatási, művészeti és sporttevékenységével a könyvtárat látogató közönségnek.

Rendhagyó, interaktív könyvtári órákat vezettünk be felső tagozatos tanulók számára, ahol a kiscsoportos minifoglalkozások során az

adott témát több oldalról közelítjük meg (irodalom, képzőművészet, sport, zene).

2017-ben két meseíró pályázatra beérkező pályamunkákból állítottuk össze és adtuk ki a Tiszai mesevirágok című kötetünket, melyhez CD-melléklet is készült. A mesekönyv elnyerte a „Marketinggyémánt” díjat.

2018 februárjától **Munkácsiné Szabó Katalin** irányítja a gyermekrészleget. Megőrizzük, folytatjuk a jól bevált gyakorlatainkat és újítjuk, bővítjük az ajánlatainkat.

A legkisebbeket és szüleiket szeretettel várjuk babafoglalkozásainkra. Az óvodás és kisiskolás csoportoknak posztótechnikával készült mese- és ismeretterjesztő foglalkozásokat, ppt-előadásokat, kézműves foglalkozásokat, papírszínházi, marionett és kesztyűbáb foglalkozásokat ajánlunk. Az iskolás korosztályt tematikus, interaktív, könyvtári órákkal, játékos könyvtárhasználati foglalkozásokkal, QR-kódos feladványokkal várjuk. Az oktatási intézmények bemutatkozását célzó kiállításokat az óvodákat megismertető Mini-Art kiállításokkal folytattuk.

A 3-16 éves gyermekeknek vetélkedőket, versenyeket szervezünk, s pályamunkáikat kiállítjuk. A családok kulturális élményszerzése érdekében bábelőadásokat, mesedélutánokat, játszóházakat és kézműves délutánokat szervezünk.

Használóink olvasmány kiválasztását könyvajánlókkal, tematikus kiemelésekkel segítjük.

2018-ban a Múzeumi és könyvtári fejlesztések mindenkinek, EFOP-3.3.3-VEKOP-16-2016-00001 kódszámú pályázaton belül megvalósított „Az én könyvtáram” elnevezésű projektre benyújtott három „Jó gyakorlatok” programból kettőt beválasztottak a mintaprogramok közé, kidolgozásra kerültek, és megjelentek online és nyomtatott formában is (Munkácsiné Szabó Katalin: Ismeretterjesztés posztótechnikával, Tóth Karolina: Az ókorba keveredve).

Gyermekkönyvtárunk lassan húsz éve került kapcsolatba a „7mérföldes csizmában heted7 határon át” mesevetélkedő szervezésével. Először zsűritagként vettünk részt a fordulók lebonyolításában, öt éve már mint megyei szervezők irányítjuk megénkben a többfordulós versenyt.

2018-ban a Szolnoki II. Rákóczi Ferenc Magyar-Német Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola díjat adományozott gyermekkönyvtárunknak munkánk elismerésül.

A hozzánk ellátogató olvasóinkat barátságos környezetben, széleskörű könyvkínálattal várjuk.

Forrás:

A könyvtár épülete.

<http://www.szolnokikonyvtar.hu/verseghy-ferenc-konyvtar/> (2020.03.17.)

Pápayné Kemenczey Judit: Verseghy nevében – Verseghy szellemében. Nyelvművelő verseny. In: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Verseghy Ferenc Könyvtár emlékkönyve. Szolnok, 2002: 26-28.

Történeti mozaikok gyermekkönyvtárunk életéből. In: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Verseghy Ferenc Könyvtár emlékkönyve. Szolnok, 2002: 46.

Munkácsiné Szabó Katalin

VFK, gyermekkönyvtáros, részlegvezető

MKE hírek

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete Elnöksége 2020. április 1-én tartott elnökségi ülésén áttekintette az 52., Budapestre, a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre tervezett vándorgyűlés szervezésének helyzetét. Az Elnökség úgy határozott, hogy lemond az idei könyvtáros vándorgyűlés megszervezéséről a járványveszély miatt.

Némethné Matastik Magdolna

MKE JNSZM szervezet elnöke

Karanténnapló 2.0

Lassan ötödik hete home office-ban! Ez elsőre olyan jól hangzik! Jaaa, ennyi idő után már nem is annyira jól! Volt már minden... sírás, nevetés, hagyj ma, stb. Most azt gondolom, újat egyelőre nem tudnának mutatni.

A munka területén viszont igen. A hagyományos könyvtárosi szerepet úgy tűnik, most szögre kell akasztani; sajnos, nem tudjuk meddig. De a közvetítő szerepünket az információ és az olvasók között egyáltalán nem. Most nem az állományismeretünkre van szükség, hanem arra, hogy jelen legyünk az online térben, a közösségi médiában, a képmegosztó portálokon. Arra van szükség, hogy segítsünk eligazodni a kultúrát, tanulást, szabadidő eltöltését segítő ajánlók, virtuális tartalmak között.

2020.03.16-tól a könyvtárak a COVID-19 okozta járvány terjedésének megelőzése érdekében határozatlan ideig zárva tartanak. A kialakult helyzet új munkakörülményeket, online jelenlétet, és egyben új lehetőséget is kínál a szolgáltatások körében. Az otthoni munkavégzés, a tartalmak online megosztása új szolgáltatásokat, megoldásokat kényszerített ki belőlünk, könyvtárosokból.

Meg kell tartanunk az olvasóinkat, és fel kell deríteni a potenciális korosztályt is. Mivel én is folyamatosan online vagyok, azt tapasztalom, és nem csak a megyebeli kollégáknál, hogy a könyvtárosok képesek felvenni a versenyt, és nagyon is találékonyak.

A Verseghy Ferenc Könyvtár Területi szolgálat osztály munkatársainak fontos feladata a könyvtárak közötti kapcsolatok kialakítása, fejlesztése, összefogása érdekében végzett tevékenység.

Így azt gondoltuk, hogy készítünk egy felmérést a COVID-19 okozta járvány ideje alatti könyvtári tevékenységről Jász-Nagykun-Szolnok megyében. Rengeteg ötletet, jó gyakorlatot látni, melyet mindenképp szeretnénk megyei vonatkozásban

megismerni, feldolgozni, közzé tenni.
Természetesen az eredményekről is
beszámolunk.
Vigyázzunk egymásra!

(<https://ilovepolo.hu>)

Litkei-Nyíri Anita
VFK, Területi szolgálat, könyvtáros

Mozgalmas élet folyik a színpalak mögött a tiszafüredi Városi Könyvtárban

A járványügyi helyzet miatt 2020. március 17-től Tiszafüreden is szünetelteti a személyesen igénybe vehető szolgáltatásait a Városi Könyvtár és Információs Központ. A rendkívüli zárva tartás idejére késedelmi díjat nem számítunk fel, a lejárt határidejű könyvek kölcsönzési határidejét meghosszabbítjuk. A helyzetből adódóan rugalmas munkarendre álltunk át, amely lehetővé teszi mind a benti, mind az otthonról is végezhető feladatellátást.

A munka koordinálása és ellenőrzése a könyvtárban és online történik, rendszeres napi telefonos és elektronikus kapcsolattartással. Fontos szempont a biztonságos munkavégzés, ezért a könyvtár falain belül váltott idejű munka folyik. Így egyszerre csak maximum három fő tartózkodik az épületben, akik közül ketten a napi aktuális teendőket, belső munkákat látják el (online és telefonos tájékoztatás, hírlapok bevitele, postaforgalom, gazdasági feladatok, továbbá raktári könyvek selejtezésre válogatása, egy fő pedig a rendszeres takarítást, fertőtlenítést végzi).

Az otthonról végzett munkák a következők: helyismereti médiafigyelő, helytörténeti cikkek mentése, digitális adat-és eszközkarbantartás, honlapfrissítés, fejlesztés, tini klub elindításához programtervek és kézműves ötletek készítése, későbbi programok tervezése, szervezése, szakmai cikkek írása.

Virtuális programokat nyújtunk olvasóinknak a könyvtár Facebook-oldalán: virtuális kiállítás, kézműves foglalkozás, mesemondás. Eseménynaptárat is szerkesztünk ugyanitt naponta válogatva a korábbi évek érdekesebb programjai, foglalkozásai közül, továbbá versek posztolására buzdítottunk a Magyar Költészet Napja alkalmából, és olvasmányajánlókat indítunk útjára.

Virtuális kulturális programajánlók is felkerülnek rendszeresen oldalukra, valamint hiteles tájékoztatók az aktuális járványügyi helyzetről.

Prinyi Tünde, igazgató
Tiszafüred, Városi Könyvtár

Kaptár

Jász-Nagykun-Szolnok megye könyvtárainak híradója
Szerkesztő: Illés Julianna (illes@vfmk.hu) Felelős kiadó: Czakóné Gacov Katalin
Kiadja a Verseggy Ferenc Könyvtár és Közművelődési Intézmény
5000 Szolnok, Kossuth tér 2., Postafiók 139.